

בית המשפט נמנע ממאסר בפועל לנאשם בעבירות אלימות במשפחה ואיומים בשל מוגבלות קוגניטיבית

בית המשפט דן במקרה בו הנאשם, בן 52, הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוגו ואיומים. האירוע התרחש בביתם המשותף של בני הזוג בעקבות ויכוח שהתפתח על רקע תה קר, והסלים במהירות לאלימות פיזית.

במהלך האירוע, הנאשם סטר למתלוננת בפניה ובהמשך הערב תקף אותה שוב, השכיב אותה על המיטה ולחץ על חזה בחוזקה באמצעות ברכו וידיו. המתלוננת נאלצה לשרוט אותו כדי להשתחרר מהאחיזה.

במסגרת הדיון המשפטי, הובאו בפני בית המשפט ראיות על מצבו הקוגניטיבי של הנאשם, אשר הוגדר כמוגבלות קוגניטיבית משמעותית. בשל כך, בית המשפט שקל את ההשפעה של מוגבלות זו על יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ולשלוט בהם.

בית המשפט החליט להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם, וזאת בשל המוגבלות הקוגניטיבית שהוצגה בפניו. ההחלטה מבוססת על ההבנה כי עונש מאסר עלול להיות בלתי פרופורציונלי במקרה זה, ולפגוע בנאשם מעבר לנדרש.

החלטה זו מדגישה את החשיבות שבשקילת מצבו האישי והבריאותי של הנאשם בעת קביעת העונש, במיוחד כאשר מדובר במוגבלות קוגניטיבית המשפיעה על התנהגותו.

pdf-embedder url="https://www.verdicts.co.il/wp-content/uploads/2026/02/411260721.pdf"
[title="בית המשפט נמנע ממאסר בפועל לנאשם בעבירות אלימות במשפחה ואיומים בשל מוגבלות קוגניטיבית"]